

Appel iværksat den 14. september 2022 af Gugler France til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-147/21 — Gugler France mod EUIPO — Gugler (GUGLER)

(Sag C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Gugler France (ved avocat S. Guerlain)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Alexander Gugler

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. december 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Gugler France bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 29. september 2022 — Belgian Association of Tax Lawyers m.fl. mod Premier ministre/ Eerste Minister

(Sag C-623/22)

(2023/C 35/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies m.fl., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables m.fl.

Sagsøgt: Premier ministre/ Eerste Minister

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tilsidesætter Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger ⁽¹⁾ artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union samt artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og nærmere bestemt det lighedsprincip og det princip om forbud mod forskelsbehandling, som er sikret ved disse bestemmelser, for så vidt som direktiv 2018/822 ikke begrænser forpligtelsen til at indberette indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger til selskabsskat, men lader den gælde for alle skatter, der falder ind under anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 »om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF ⁽²⁾«, hvilket efter belgisk ret omfatter ikke bare selskabsskat, men også andre direkte skatter end selskabsskat samt indirekte skatter såsom registreringsafgifter?
- 2) Tilsidesætter direktiv 2018/822 det strafferetlige legalitetsprincip, som er sikret ved artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 7, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, tilsidesætter dette direktiv det almindelige retssikkerhedsprincip, og tilsidesætter det retten til respekt for privatlivet, som er sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, for så vidt som begreberne »ordning« (og dermed begreberne »grænseoverskridende

ordning«, »markedsegnet ordning« og »skræddersyet ordning«), »mellemmand«, »deltager«, »forbundet foretagende«, adjektivet »grænseoverskridende«, de forskellige »kendetegn« og »princippet om det primære formål«, der i direktiv 2018/822 anvendes til at fastlægge anvendelsesområdet for og rækkevidden af forpligtelsen til at indberette indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, ikke er tilstrækkeligt klare og præcise?

- 3) Tilsidesætter direktiv 2018/822, navnlig for så vidt som det indsætter artikel 8ab, stk. 1 og 7, i direktiv 2011/16, det strafferetlige legalitetsprincip, som er sikret ved artikel 49, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 7, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention, og tilsidesætter dette direktiv retten til respekt for privatlivet, som er sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, for så vidt som begyndelsestidspunktet for den frist på 30 dage, inden for hvilken mellemmanden eller den relevante skatteyder skal opfylde forpligtelsen til at indberette en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, ikke er fastsat tilstrækkeligt klart og præcist?
- 4) Tilsidesætter artikel 1, nr. 2), i direktiv 2018/822 retten til respekt for privatlivet, som er sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, for så vidt som det i den nye artikel 8ab, stk. 5, som herved blev indføjet i direktiv 2011/16, bestemmes, at såfremt en medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at give mellemmand ret til en fritagelse for at skulle indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, hvis indberetningspligten krænker en lovbaseret tavshedspligt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, skal denne medlemsstat kræve, at mellemmandene straks underretter enhver anden mellemmand eller, hvis der ikke findes nogen mellemmand, den relevante skatteyder, om deres indberetningsforpligtelse, for så vidt som denne forpligtelse har til følge, at en mellemmand, der er underlagt tavshedspligt og strafferetlige sanktioner i henhold til lovgivningen i den nævnte medlemsstat, bliver forpligtet til at dele oplysninger, som vedkommende erfarer under udøvelsen af sit erhverv, med en anden mellemmand, der ikke er dennes klient?
5. Tilsidesætter direktiv 2018/822 retten til respekt for privatlivet, som er sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, for så vidt som forpligtelsen til at indberette indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger medfører et indgreb i mellemmandenes og de relevante skatteyderes ret til respekt for privatlivet, som ikke er sagligt begrundet og ikke står i rimeligt forhold til de formål, der forfølges, og som ikke er relevant i forhold til formålet om at sikre et velfungerende indre marked?

⁽¹⁾ EUT 2018, L139, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2011, L 64, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Gelderland (Nederlandene) den
12. oktober 2022 — X mod Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Sag C-639/22)

(2023/C 35/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Gelderland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Præjudicielle spørgsmål

Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 135, stk. 1, litra g), fortolkes således, at deltagere i en pensionsfond som den i hovedsagen omhandlede kan anses for at løbe en investeringsrisiko, og medfører denne omstændighed, at pensionsfonden bliver en »investeringsforening« i denne bestemmelses forstand? Har følgende herved betydning